

El poema

Montserrat Abelló

La poeta Montserrat Abelló, amb forts vincles a Torroella i a la nostra comarca, va ser distingida el 2008 amb el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes i amb el Premi Nacional de Cultura. Els poemes que reproduïm formen part dels seus llibres *El blat del temps* (1986), *Foc a les mans* (1990) i *Dins l'esfera del temps* (1998), que trobareu al volum *Al cor de les paraules. Obra poètica 1963-2002*, Editorial Proa, Barcelona, 2002.

Plantar sobre la terra
els peus. Ja no tenir
por. Sentir com puja
la saba, amunt, amunt.
Créixer com un arbre.

A la seva ombra
aixoplugar algú que
també se senti sol, sola
com tu, com jo.

Cada nit un poema.
Sobre el full solitari
la mà es mou.

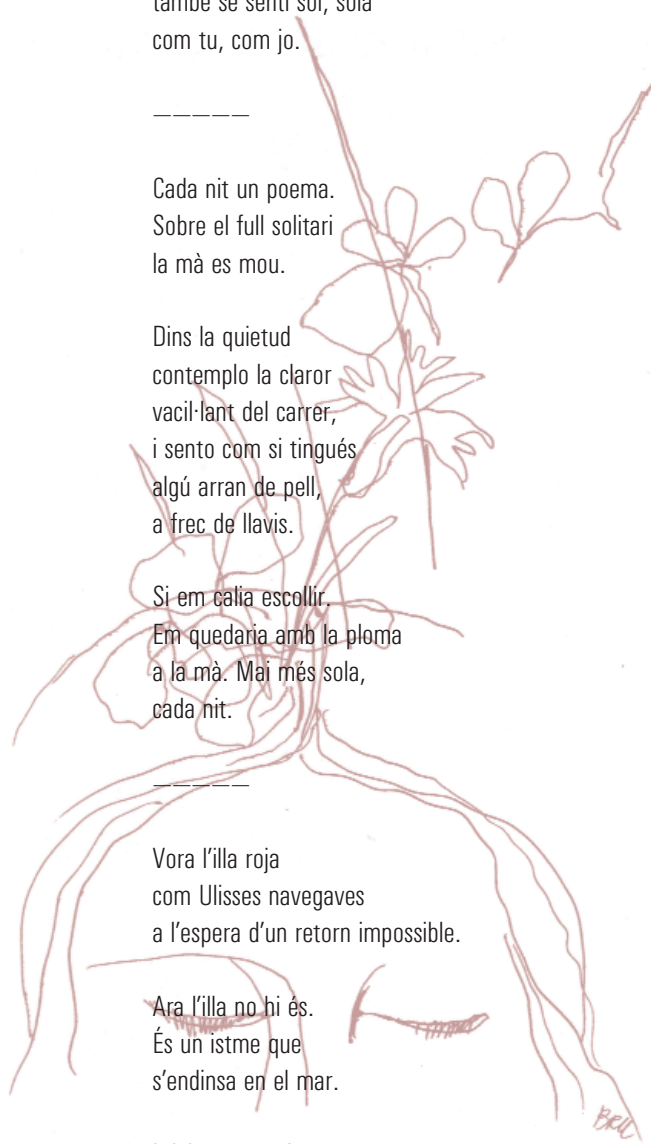
Dins la quietud
contemplo la claror
vacil·lant del carrer,
i sento com si tingués
algú arran de pell,
a frec de llavis.

Si em calia escollir.
Em quedaria amb la ploma
a la mà. Mai més sola,
cada nit.

Vora l'illa roja
com Ulisses navegaves
a l'espera d'un retorn impossible.

Ara l'illa no hi és.
És un istme que
s'endinsa en el mar.

I del teu somni vençut
sols en quedem
tu i jo a la deriva.

No t'esmunyis contra el vent.

Que no sap quina negra història
destruirà el seu cor innocent.

Ni si la nit que s'acosta serà
clara o negra i trista.

On s'esberlarà el seu crit
contra un mur de gent que no escolta.

No t'esmunyis contra el vent.

I encara que el cor t'esclati
mira tothom cara a cara,

i sentiràs com et reneix
fort i altiu un nou coratge.

No t'esmunyis contra el vent.

